

tillade mig at kalde det for spindoktordansk. Og hvis jeg bare må give et par eksempler på det.

I redegørelsen hedder det bl.a., at med reformen sikres, at de nye kommuner i alle dele af landet får mere lige muligheder for ved rimelig beskatning at tilvejebringe et serviceniveau, der imødekommer borgernes behov. Hvad dækker det over? Ja, det dækker over de budgetlægninger med de reaktioner, vi så fra borgerne og fra byrådene, hvor der er folkevalgte ude i kommunerne, der mener, at de har fået meget, meget sværere vilkår.

Et andet eksempel: Kommunalreformen har betydet en omlægning og forenkling af skatte-regler. Fremover er der kun to skatteudskrivende niveauer mod hidtil tre. Det er ikke noget, der betyder nogen forenkling. Der kommer en sundhedsskat i stedet for amtsskatten. Så det er igen et eksempel.

Hvis jeg må nævne et tredje eksempel. I forbindelse med regionerne hedder det: Regionernes styrelse er efter reglerne i regionsloven tilrettelagt inden for rammerne af en særlig styreform – og så kommer det – et fleksibelt forretningsudvalgsstyre, som adskiller sig fra de gældende styreformere i kommuner og amtskommuner.

Hvad dækker et fleksibelt forretningsudvalgsstyre over? Det dækker over, at indenrigsministeren har fastsat snævre rammer for, hvad de folkevalgte i regionerne overhovedet kan foretage sig, selv så langt ud, at rammerne gælder for, hvordan de skal tilrettelægge deres arbejde; forbud mod at oprette stående udvalg osv. Det har intet med fleksibilitet at gøre, det har at gøre med, at man har lavet en spændetrøje til vore regioner, der betyder, at de ikke har nogen mulighed for end at tilrettelægge deres eget arbejde som folkevalgte.

Hvis jeg så må tage det sidste eksempel, som er ovre i afsnittet for det kommunale selvstyes vilkår, hvor det hedder:

Efteråret 2006 har budt på en intens offentlig debat om kommunernes økonomi og vilkårene for det kommunale selvstyre i forbindelse med kommunernes færdiggørelse af budgetterne for 2007. Debatten er et demokratisk sundhedstegn.

Det er jeg sådan set enig med ministeren i, men det er det, som statsministeren for en to, tre måneder siden betegnede som socialistisk ballademageri, som nu er blevet til et demokratisk sundhedstegn. Jeg synes ikke, at der er meget sammenhæng imellem den redegørelse, vi har

fået, og den virkelighed, der er ude i det åbne land.

Jeg vil også sige til det, at ministeren kalder debatten for et demokratisk sundhedstegn, at vi jo, når vi ser på budgetterne for 2007, her på Rit-zau for et par dage siden kunne se, at et flertal i Hørsholm Kommunalbestyrelse, der vel at mærke er borgerlig og med en konservativ borgmester, har besluttet at undersøge mulighederne for et søgsmål mod indenrigs- og sundhedsministeren, fordi man mener at kunne dokumentere, at man er blevet snydt godt og grundigt for 34 mio. kr., og at det har været grundlag for at fastlægge skatteprocenten ved lov også i Hørsholm Kommune.

Tilsvarende har vi fået masser af henvendelser fra andre kommuner, der aldrig har fået de penge, som indenrigsministeren har stillet de pågældende kommuner i udsigt, og nogle, der er tvunget til at nedsætte skatterne, har aldrig fået pengene til at nedsætte skatterne for og har derfor måttet ud i massive og dramatiske besparelser. Jeg bor selv i en af de pågældende kommuner.

Så derfor synes jeg jo, at det ville have været dejligt, hvis indenrigsministeren havde forholdt sig til virkeligheden i stedet for at bruge spindoktordansk, der skjører hen over en virkelighed med nogle ord, der ikke fortæller noget om, hvad det er, der opleves ude hos borgerne.

Kl. 10.55

Derfor må vi desværre sige, at reformen har haft og tilsyneladende fortsat har meget, meget store problemer. Det er der, hvor staten og dermed regeringen har ansvaret. Der har forberedelserne, så vidt vi kan se med alt det, der sker, været dårlige. Der har ikke været taget hånd om problemerne på ordentlig måde, og man har haft nogle andre dagsordener.

Som eksempel skal jeg nævne det samråd, vi havde med finansministeren i går omkring overskønst, hvor han sender dekretter ud, når han ikke kan blive enig med fagbevægelsen om en overskønst, han selv strikker sammen. Og de små gymnasier, hvor undervisningsministeren ikke har levet op til løftet om, at de skal have ekstra midler, så de kan sørge for, at de også har en fremtid. Og endelig SKAT, som er det, vi bedst kan vurdere, fordi det blev overført til staten fuldstændigt pr. 1. november 2005, og hvor der er nu ligger en rigsrevisionsrapport, som jeg ikke har tid til at citere fra.

Men hvis nogen vil stille spørgsmål til det, vil jeg gerne vende tilbage med citaterne fra Rigsre-